

תת"ע 4948/04/15 - מדינת ישראל - עו"ד פרידמן נגד מלסה ילוי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4948-04-15 מדינת ישראל נ' ילוי
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל - עו"ד פרידמן

המאשימה

נגד

מלסה ילוי- ע"י עו"ד כפיר דור ודנה דוד

הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגת רכב בשכרות לאחר שבבדיקת נשיפה נמצא בגופו ריכוז אלכוהול של 415 מ"ג לליטר אוויר נשוף. הנאשם הודה בנהיגה בזמן ובמקום האמורים בכתב האישום אך כפר בהיותו שיכור, בכיולו של מכשיר הנישוף ובתקינותו, במיומנות המפעיל וכן בזמני האירוע.

2. במסגרת פרשת התביעה העידו 3 עדים: ע"ת 1, מפעיל הנישוף נארת אבראק; ע"ת 2 השוטר דניס וולניקוב שעצר את הנאשם וערך לו מבחני ביצוע וע"ת 3 שחר צברי, טכנאי מעבדת מכשור ואכיפה במשטרת ישראל. הנאשם העיד לעצמו במסגרת פרשת ההגנה.

3. במסגרת פרשת התביעה ציין ע"ת 1, מפעיל הנישוף, כי קיבל את הנאשם לבדיקה. העד לא ידע לאשר את טענת הסנגור כי באותו ערב ביצע בדיקה ל- 17 חשודים נוספים אך העלה **השערה** כי למכשיר היו מפעילים נוספים. במועד הרלוונטי, ציין העד, הוא **אינו יודע** מי עבד. העד אישר כי גם מקום בו עובדים מספר מפעילים את מכשיר אחד, חובתו של כל אחד מהמפעילים לבצע בדיקת כיול ובדיקת בלנק בעצמו. לטענתו, הבדיקות שערך היו תקינות והוא **אינו יודע** אם בוצעה באותו מכשיר בדיקת כיול פסולה.

4. ע"ת 2, דניס וולניקוב, ציין כי עצר את רכב הנאשם בשעה 01.15 תוך שסימן בטפסים כי העצירה הייתה "אקראית" וכן על בסיס "חשד" מבלי להבהיר עניין זה באופן מספק. העד אישר כי החל בביצוע בדיקת מאפיינים לנאשם כבר בשעה 01.16 חרף תמיהת הסנגור כיצד עלה בידו במסגרת דקה למלא את פרטי הנאשם לערוך לו תחקור ראשוני, להסביר לו את משמעות בדיקת הנישפון, לאפשר לנאשם לבצע את הבדיקה ומיד לומר לו כי נאסר עליו לאכול, לשתות להקיא וכיו"ב עד לביצוע בדיקת הנישוף. העד הכחיש אפשרות כי ביצע תחילה את הבדיקה ורק לאחר מכן רשם

את השעות בטפסים. העד הופנה לת/ 10 (הזמנה לדין וכתב אישום) שם נטען כי סעיף ב' בטופס מולא **בדיו שונה** מיתר סעיפיו של מסמך זה (א'-ד'). העד אישר כי **קיימים הבדלים בדיו**. הוא אינו זוכר את האירוע אך העלה **השערה** כי ייתכן ועשה שימוש בדיו אחר. העד ציין גם כי מילוי הרובריקות בטפסים אינו נעשה תמיד ברצף. העד אישר כי לא רשם על איזה משטח בוצעה לנאשם בדיקת המאפיינים וכי לא ציין את מספר ההחטאות של הנאשם בבדיקת הבאת אצבע לאף. ואחרון: העד אישר כי הנאשם נעצר בשעה 01.15 והועבר לבדיקת ינשוף בשעה 01.33 (18 דקות) כאשר בדוח העיכוב צוין כי הנאשם עוכב מעל 20 דקות "בכלל הטיפול בו" (ע' 11 ש' 8). העד עומת עם השאלה כיצד ציין כי הנאשם עוכב למשך למעלה מ- 20 דקות שעה שבעת שמילא את סעיף 6 לדוח הפעולה הנאשם טרם עבר את הבדיקות וממילא לא ידע העד שיהיה צורך לעכבו מעל 20 ד'. על כך השיב העד כי "אינו זוכר את האירוע".

5. ע"ת 3 צברי שחר, טכנאי המעבדה נשאל מספר שאלות אודות נהלי העבודה ופעולות המעבדה.

6. הנאשם, בפרשת ההגנה, העיד כי שתה אלכוהול בשעה 23.00 לערך ולא השכיל לתת הסבר כיצד אמר לשוטר כי שתה כוס וודקה בשעה 22.00 ובשימוע טען בפני הקצין כי שתה "שלוק" בשעה 23.00. הנאשם שלל אפשרות כי עמידתו הייתה מתנדנדת, כמצוין בדוח הביצוע, ולדבריו נאמר לו על ידי השוטר כי ממצאי בדיקת הביצוע תקינים.

דין והכרעה

7. לאחר ששמעתי את העדויות ושקלתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי במקרה זה הוכחה המאשימה את ביצוע העבירה על ידי הנאשם ברמת ההוכחה הנדרשת בפלילים. הטעם העיקרי למסקנתי, כמפורט להלן, הוא כי לא נמצא כל פגם בביצוע בדיקת הנשיפה לנאשם או במכשיר הנשיפה הספציפי בו בוצעה הבדיקה ולפיכך מצאתי לתת לתוצאת הבדיקה המדעית את מלוא המשקל.

8. לטעמי קיים קושי ממשי לסמוך על בדיקת המאפיינים שבוצעה לנאשם כבסיס להרשעתו בדיו. ע"ת 2 ציין כי הנאשם "מתנדנד" בעמידה אך לא ציין אם הנאשם נעל נעליים עם עקבים או נעלים אחרות. ע"ת 2 ציין כי הנאשם החטיא הבאת אצבע לאף אך לא ציין כמה פעמים ניסה וכמה מהם החטיא. אני סבור עם זאת שיש לקבל את גרסת ע"ת 2 בנוגע לריח אלכוהול חזק שנדף מפי הנאשם, הן משום שהדבר לא נסתר והן משום שהנאשם עצמו הודה במסגרת פרשת ההגנה בשתיית וודקה ואמר דברים ברוח זו גם לע"ת 2 (ר' ס' 3 לדוח הפעולה). עם זאת, **ריח** אלכוהול איננו מעיד על **השפעת** האלכוהול על הנאשם. מטעם זה אין משקל להבחנה זו. לאור האמור איני מוצא מקום לבסס מסקנה לחובת הנאשם על בסיס בדיקת המאפיינים.

9. בסיס חלופי להרשעה עשוי להימצא בבדיקה המדעית. כזכור ב"כ הנאשם כפר בכיולו של מכשיר הינשוף, בתקינותו, במיומנות המפעיל ובזמני האירוע. לאחר שמיעת הראיות לא מצאתי ממש בכפירה במרבית הפרטים האמורים. ע"ת 3 שחר צברי, טכנאי המעבדה, נחקר בחקירה נגדית על עניינים שאין בינם לבין תקינות המכשיר או כיולו דבר. מעט השאלות שהתייחסו בכל זאת לנדון לא העלו ולו צל של ספק ביחס לתקינות המכשיר או כיולו בעת האירוע. הוא הדין בתשובותיו של ע"ת 1, מפעיל ינשוף מוסמך. ע"ת 1 ביצע בדיקות למכשיר כנדרש והעיד כי הבדיקה הייתה

תקינה. ע"ת 1 נשאל בחקירה נגדית בנוגע לאפשרות כי מפעילים אחרים עשו שימוש במכשיר זה. העד השיב כי איננו יודע וכי הוא "משער" כי "למכשיר הינשוף יש עוד מפעילים" אולם לדבריו "באותה לילה אני לא יודע מי עבד". העד אישר כי כל מפעיל מחויב לבצע בדיקת בלנק ובדיקת כיוול גם אם בדיקה כזו בוצעה על ידי מפעילים אחרים במכשיר אולם לא ידע אם קיימת בדיקה פסולה שביצע מפעיל אחר. לדבריו "אצלי היא הייתה תקינה" (ע' 5 ש' 14-25). ההגנה לא הביאה בדל ראיה להוכיח כי במועד הרלוונטי הופעל מכשיר הינשוף על ידי מפעיל או מפעילים אחרים זולת ע"ת 1. גם לא הוכח כי מי מבדיקות הכיוול האחרות שבוצעו, אם היו כאלה, הייתה פסולה. בנסיבות אלה הטענה כי מכשיר הינשוף לא היה תקין או מכויל בעת האירוע היא בגדר ספקולציה.

10. ע"ת 2 ציין כי עצר את הנאשם בשעה 01.15 וכבר בשעה 01.16 החל לבצע לו בדיקת מאפיינים. על פני הדברים, דקה אחת נראית פרק זמן קצר למדי לצורך ביצוע כל המוטל על ע"ת 2 עד להעברת הנאשם לבדיקת מאפיינים. לא ניתן לקבוע על פי הראיות שהובאו כי מדובר בפרק זמן שאינו אפשרי, בפרט שמעדות ע"ת 2 לא ברור אם מילוי הטפסים נערך בפרק הזמן שמרגע עצירת הנאשם ועד להעברתו לבצע מבחן מאפיינים. כעת אתייחס לטענה שעניינה כתיבת סעיף ב' בת/10 בדיו שונה. העובדה שסעיף ב' מולא בדיו שונה - בשעה שאין מחלוקת כי ע"ת 2 הוא שמילא את סעיף ב' בת/10 בכתב ידו - אינה מבססת פגם במילוי ת/10, וודאי לא פגם היורד לשורשו של עניין. סעיף ב' לת/10 הוא תיאור מילולי של העובדות המהוות העבירה המיוחסת לנאשם תוך ציון **ריכוז האלכוהול שנמדד**. פשיטא שסעיף זה **ניתן למלא** רק לאחר ביצוע בדיקת הינשוף. אינני סבור כי יש פגם בכך שע"ת 2 - אם אכן כך נהג - מילא את יתר סעיפי הדוח והמתין לביצוע בדיקת הנשיפה על מנת למלא נתון זה ואת יתר נתוני העובדות של העבירה המיוחסת לנאשם. הפסיקה שהביאה ההגנה לתמוך עמדתה בנקודה זו אינה דומה לנסיבות מקרה זה. בעניין זה, כאמור, קיים הכרח למלא את סעיף ב' לת/10 לאחר ביצוע בדיקת הנשיפה וקבלת תוצאה. אכן, ע"ת 2 היה יכול למלא את ת/10 במלואו ובאופן רציף לאחר קבלת תוצאת בדיקת הנשיפה אולם גם אם לא כך נהג במקרה זה אלא מילא רק בעט אחת והמתין לקבלת תוצאת בדיקת נשיפה על מנת למלא את סעיף ב' לת/10 בדיו אחר, אינה מעידה כי נפל פגם באופן התנהלותו. כמו כן, מקרה זה של מילוי רכיביה העובדה של העבירה המיוחסת לנאשם בצירוף תוצאת הבדיקה אינה דומה כלל למילוי של **דוח פעולה** בדיעבד, לפי קביעת בית המשפט בתיק 7480-08-10.

נקודה אחרונה נוגעת למילוי סעיף 9 לדוח הפעולה. בסעיף 9 זה ציין ע"ת 2 כי הנאשם עוכב מעל 20 דקות. ע"ת 2 אישר כי הנאשם נעצר בשעה 01.15, הועבר לביצוע בדיקת מאפיינים בשעה 01.16 ובשעה 01.33 (לפי השעון הרלוונטי, בדוח צוינה שעה 02.33) הועבר לבדיקת ינשוף. ב"כ הנאשם שאל כיצד צוין כי הנאשם עוכב מעל 20 דקות כאשר לכאורה בעת כתיבת דברים אלה היה הנאשם מעוכב לכל היותר 18 דקות (פרק הזמן שחלף ממועד עצירתו ועד העברתו למפעיל הינשוף). ע"ת 2 השיב כי אינו זוכר את פרטי האירוע. שאלת הסנגור **מניחה** כי ע"ת 2 מילא את סעיף 9 באופן רציף ליתר סעיפי הדוח עד סופו כאשר בסופו הועבר הנאשם לבדיקת נשיפה. אין כל עיגון בראיות להנחה כזו. ע"ת 2 הסביר בהקשר אחר כי "**לפעמים אנו קופצים רובריקות וממלאים את זה בסוף כדי לא לטעות ולהיות וודאיים שמה שרשמנו זה בטוח..**" (ע' 10 ש' 21-23). לא מן הנמנע כי ע"ת 2 פעל כך גם במקרה זה. ואולם, על מנת שלא לעסוק בהשערות נדגיש את הידוע: הנאשם עוכב מעבר ל- 20 דקות במהלך האירוע ולא הוכח מפי השוטר או באמצעות ראיה אחרת כי סעיף 9 מולא **לפני** סיום כתיבת דוח הפעולה על ידי ע"ת 2. בנסיבות אלה לא מצאתי כל פגם באופן מילוי הדוח היורד לשורשו של עניין.

11. העולה מן האמור, כי הבדיקה המדעית שבוצעה לנאשם, שהודה כאמור בשתיית אלכוהול, נערכה במכשיר

תקין ואמין. לפיכך, אני קובע כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום על בסיס תוצאות הבדיקה המדעית שנערכה לו בשים לב לכך שלא הוכח כל פגם בתקינות מכשיר הנשיפה הספציפי בנסיבות מקרה זה.

ניתנה היום, 6.4.16 במעמד הצדדים